

ПРОЄКТ

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням загальних зборів
громадської організації
«Асоціація капеланів в охороні
здоров'я України»
протокол № __ від «__» _____ 2021

СХВАЛЕНО
на засіданні Громадської ради при
Міністерстві охорони здоров'я України
з питань співпраці з Всеукраїнською
Радою Церков і релігійних організацій
протокол № __ від «__» _____ 2021 р.

ЕТИЧНИЙ КОДЕКС КАПЕЛАНА В ОХОРОНІ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Загальні положення

Метою Етичного кодексу капелана в охороні здоров'я України (далі – Кодекс) є декларація фундаментальних принципів здійснення капеланського служіння у сфері охорони здоров'я та соціального захисту, заснована на моральних зобов'язаннях і цінностях. Кодекс визначає етичні норми поведінки та відповідальності капеланів, які здійснюють душпастирську діяльність у закладах охорони здоров'я та соціального захисту як штатні працівники або на волонтерських чи громадських засадах (далі – капеланів). Ці етичні норми стосуються поведінки капелана як у сфері професійних відносин, так і приватного життя та мають стати взірцевим керівництвом для капеланів у їх взаємовідносинах із суспільством.

Кодекс не передбачає відповіді на етичні питання. Він встановлює стандарти, які допомагатимуть капеланам чітко сформулювати основні цінності та окреслити їх межі, за якими можна обговорювати та оцінювати етичні питання. Він є основою для прийняття рішень та професійної поведінки капеланів, забезпечує механізм професійної підзвітності та інформує громадськість про те, що вони можуть очікувати від капеланів.

Основоположним принципом і рушійним мотивом життя та діяльності капелана є любов до Бога і ближнього. Іншими важливими принципами

капеланської діяльності є: милосердя, співчуття, терпеливість, доброзичливість, повага до особистості, відповідальність, професійна компетентність, безкорисливість, чесність, справедливість, неупередженість, міжконфесійна терпимість.

Кодекс підготовлений з урахуванням вітчизняного і світового досвіду капеланського (душпастирського) служіння та етико-нормативних документів Європейської мережі капеланів в охороні здоров'я, Асоціації професійних капеланів (США), Асоціації капеланів в охороні здоров'я (США), Канадської асоціації духовної опіки.

Законодавчою базою Кодексу є Конституція України, Цивільний кодекс України, Закони України «Про свободу совісті та релігійні організації», «Основи законодавства України про охорону здоров'я» та інші нормативно-правові акти України.

Кодекс містить наступні розділи:

	Загальні положення	1
I	Роль капелана у суспільстві	3
II	Взаємовідносини капелана з пацієнтами	5
III	Взаємовідносини капелана з керівними органами	8
IV	Взаємовідносини капелана з колегами	9
V	Взаємовідносини капелана з медичними фахівцями	11
VI	Викладацька та супервізорська діяльність	12
VII	Використання інформації	13
VIII	Участь капелана в наукових дослідженнях	13
IX	Асоціація капеланів	14
X	Повага до професії капелана	15
XI	Дія Кодексу	15

Розділ I. Роль капелана у суспільстві

1.1. Капелани покликані в любові служити Богу та з Його допомогою людям. Основним завданням капеланської діяльності є задоволення духовно-релігійних потреб, душпастирський супровід та морально-психологічна підтримка людини, яка знаходиться у стані хвороби або фізичної чи психічної немочі, що сприятиме її духовному, психічному і фізичному оздоровленню, зменшенню страждань та поліпшенню якості її життя при невиліковних хворобах.

1.2. Душпастирська діяльність капеланів поширюється на пацієнтів закладів охорони здоров'я, підопічних закладів соціального захисту та служб медико-соціального патронажу на дому, а також членів сімей пацієнтів (підопічних), медичних і соціальних працівників та інший персонал закладів охорони здоров'я та соціального захисту.

1.3. Капелан повинен:

1.3.1. Сприяти лікувальному процесу, збереженню та зміцненню духовного і фізичного здоров'я пацієнтів (підопічних).

1.3.2. Сприяти зменшенню страждань та поліпшенню якості життя пацієнтів (підопічних) при невиліковних хворобах.

1.3.3. Нести відповідальність за свої рішення і дії щодо життя та здоров'я пацієнтів (підопічних).

1.3.4. Бути законослухняним та свідомим громадянином, патріотом своєї країни, знати свої громадянські права та обов'язки.

1.3.5. Дотримуватися традицій і практики своєї Церкви (релігійної організації).

1.3.6. Постійно підвищувати рівень своїх професійних знань, умінь та навичок. Приділяти час для участі в освітніх і рекреаційних програмах задля духовного та всебічного розвитку своєї особистості.

1.3.7. Виконувати свої професійні обов'язки сумлінно, зберігаючи свою професійну незалежність.

1.3.8. Виявляти особисту віру та любов до Бога у своєму житті. Бути носієм високих морально-етичних принципів своєї професії, добродійним, чесним і справедливим. Показувати гідний приклад моральної поведінки своїм колегам та іншим членам суспільства.

1.3.9. Зберігати гідність та честь капелана, утримуватись від будь-яких вчинків та дій, що можуть викликати негативне ставлення до професії, навіть якщо це не пов'язано з капеланською діяльністю. Сприяти підвищенню іміджу капеланського служіння у суспільстві.

1.3.10. Утримуватись від шкідливих звичок, вести здоровий спосіб життя.

1.3.11. Здійснювати духовно-просвітницьку роботу та соціально-доброчинну діяльність, пропагувати відповідальну поведінку та здоровий спосіб життя.

1.3.12. Сприяти утвердженню пріоритетності високоморальних, гуманних норм, культури поведінки у взаєминах між пацієнтами, капеланами та працівниками закладів охорони здоров'я та соціального захисту.

1.3.13. Сприяти міжконфесійній співпраці і злагоді. Не допускати проявів міжконфесійної нетерпимості. Толерантно ставитися до представників інших конфесій та релігій, утримуватися від заяв або дій, які можуть спровокувати релігійну неприязнь.

1.3.14. Дотримуватись етики спілкування в соціальних мережах та з медіа.

1.3.15. Займати активну громадську позицію, брати участь у діяльності національних і міжнародних громадських та професійних організацій, спрямованої на гуманізацію сфери охорони здоров'я та соціального захисту, духовне і фізичне оздоровлення суспільства.

1.4. Гуманні цілі, яким служать капелани, дають їм підставу вимагати законного захисту власних морально-етичних позицій і принципів, особистої гідності та створення належних умов для здійснення їх професійної душпастирської діяльності.

Розділ II. Взаємовідносини капелана з пацієнтами

2.1. Всі дії капелана повинні бути спрямовані на досягнення максимальної користі для життя, духовного і фізичного здоров'я та соціального захисту пацієнта (підопічного).

2.2. Капелани мають розуміти культурні і соціально-психологічні особливості пацієнтів та інших своїх підопічних (членів сімей пацієнтів, медичних працівників, іншого персоналу закладів охорони здоров'я та соціального захисту), яким вони надають духовну (душпастирську) підтримку і допомогу.

2.3. У взаємовідносинах із пацієнтами (підопічними) капелан зобов'язаний дотримуватися наступних норм професійної етики:

2.3.1. Забезпечувати на належному рівні духовну (душпастирську) опіку, яка має сприяти найкращому задоволенню духовно-релігійних потреб пацієнта (підопічного), його морально-психологічному зміцненню, віднаходженню надії, досягненню внутрішньої цілісності та оздоровленню всієї людини.

2.3.2. Приділяти пацієнту (підопічному) достатньо часу та уваги, необхідних для надання належної духовної (душпастирської) підтримки і допомоги.

2.3.3. Намагатися забезпечити задоволення духовно-релігійних потреб віруючих інших конфесій (релігій) у межах своєї компетенції так само сумлінно, як він це робитиме для вірних своєї конфесії (релігії).

2.3.4. Демонструвати повагу до культурних і релігійних цінностей пацієнтів (підопічних). Поважати релігійні переконання і традиції віруючих осіб, як і право на свободу світогляду невіруючих.

2.3.5. Утримуватися від нав'язування власних цінностей та переконань пацієнтам (підопічним). Не допускати проявів прозелітизму.

2.3.6. Поважати право пацієнта (підопічного) на вибір капелана (священнослужителя). Сприяти реалізації права людини на отримання духовної

(душпастирської) опіки з боку представника конфесії (релігії), до якої вона відноситься.

2.3.7. Не вимагати від пацієнтів (підопічних) служіння чи використання практик, які суперечать релігійним практикам їхньої конфесії (релігії). Не примушувати нікого до участі в релігійних обрядах (церемоніях) і таїнствах.

2.3.8. Висловлюватися і діяти таким чином, щоб поважати честь, гідність, цінність та свободу совісті кожної людини, не завдаючи шкоди власним переконанням.

2.3.9. Не залишати без уваги будь-які прояви жорстокості або приниження людської гідності. За необхідності відстоювати права та інтереси пацієнтів (підопічних).

2.3.10. Бути чуйним, доброзичливим та уважним до пацієнта (підопічного). Вміти його вислухати, ставитися до нього терпеливо і з розумінням.

2.3.11. Добре володіти психологічними навичками спілкування для досягнення довіри та взаєморозуміння між капеланом та пацієнтом (підопічним). Під час спілкування з пацієнтом (підопічним) не порушувати його особистий простір. Слідкувати за своєю мовою, позою, жестами та мімікою, старатися створити атмосферу безпеки і довіри, щоб схилити людину до щирого та відкритого спілкування.

2.3.12. Бути ввічливим і тактовним, без достатньо обґрунтованих причин не втручатися в приватні справи пацієнта (підопічного) та членів його сім'ї.

2.3.13. Мати охайний вигляд та дотримуватися правил особистої гігієни.

2.3.14. З повагою і прихильністю ставитись до кожного пацієнта (підопічного), не виказуючи переваг чи неприязні. Не допускати і не брати участі у будь-якій формі дискримінації по відношенню до людини на ґрунті її віку, статі, національності, раси, діагнозу, фізичного стану, релігійної або культурної приналежності, політичних переконань, економічного або соціального статусу тощо. Захищати пацієнтів та інших своїх підопічних від дискримінації.

2.3.15. Не допускати будь-яких форм утисків, примусу, залякування чи інших зловживань у відносинах із пацієнтами (підопічними). Маючи духовну владу, якою його наділила Церква (релігійна організація), ніколи не використовувати свій статус задля нанесення шкоди особистості людини в релігійному, моральному чи емоційному сенсі. Використовувати своє служіння лише задля якнайкращого задоволення духовно-релігійних потреб пацієнтів (підопічних).

2.3.16. Підтримувати відносини з пацієнтами (підопічними) лише на професійній основі. Не переносити свої відносини з людьми з приватного життя, свої внутрішні проблеми і конфлікти на відносини з пацієнтом (підопічним) та його ситуацію. Незалежно від настрою та подій в особистому житті, бути здатним до саморегуляції і залишатися на висоті свого професійного положення – бути уважним і доброзичливим.

2.3.17. Усувати або попереджати будь-які конфлікти інтересів. Ставити в пріоритет інтереси пацієнта (підопічного) і турботу про його здоров'я.

2.3.18. Не допускати будь-яких форм сексуальних домагань або сексуального насильства у відносинах із пацієнтами (підопічними).

2.3.19. Зберігати таємницю про стан здоров'я та діагноз пацієнта (підопічного), що є професійною таємницею, а також іншу конфіденційну інформацію, довірену їм пацієнтами (підопічними), крім випадків, передбачених законодавством.

2.3.20. Розуміти межі своєї професійної компетентності. Направляти пацієнтів (підопічних) до інших фахівців у разі необхідності.

2.3.21. Приділяти належну увагу роботі з членами сім'ї пацієнта (підопічного).

2.3.22. Не вимагати від пацієнтів (підопічних) або їх родичів будь-яких винагород, не передбачених законодавчими та нормативними актами.

2.4. Етичне ставлення до особистості пацієнта (підопічного) не припиняється і після його смерті.

Розділ III. Взаємовідносини капелана з керівними органами

3.1. У своїй діяльності капелан є відповідальним перед керівним органом своєї релігійної організації, державою та Асоціацією капеланів в охороні здоров'я України (далі – Асоціація капеланів).

3.2. У питаннях, що стосуються релігійного життя, духовних і богослужбових практик, проповідництва, церковного права, релігійної традиції та календаря, відносин з іншими релігійними організаціями кожен капелан підпорядкований і підзвітний керівному органу своєї релігійної організації.

3.3. У питаннях організації та здійснення душпастирської діяльності серед пацієнтів (підопічних), користування капітальними культовими спорудами на землях державної і комунальної власності, призначеними для релігійного користування, капелан узгоджує свою діяльність з керівництвом закладу охорони здоров'я (соціального захисту).

3.4. У питаннях дотримання норм професійної етики, стандартів клінічної капеланської підготовки та професійних стандартів капелан підзвітний Асоціації капеланів.

3.5. Капелан зобов'язаний:

3.5.1. Підтримувати добру репутацію у своїй релігійній організації, мати повноваження щодо здійснення капеланського служіння у сфері охорони здоров'я та/або соціального захисту, наданого керівництвом релігійної організації.

3.5.2. Дотримуватись вимог:

- статуту і правил своєї релігійної організації;
- законів та інших нормативно-правових актів України, зокрема, тих, що регулюють капеланську діяльність у сфері охорони здоров'я та соціального захисту;
- норм професійної етики, визначених цим Кодексом;
- статуту, стандартів клінічної капеланської підготовки та професійних стандартів Асоціації капеланів;

- правил внутрішнього розпорядку і режиму роботи закладу охорони здоров'я (соціального захисту), в якому вони здійснюють душпастирську діяльність.

3.5.3. З повагою ставитися до керівництва своєї релігійної організації, органів державної влади, Асоціації капеланів, закладу охорони здоров'я (соціального захисту), в якому вони здійснюють душпастирську діяльність. Виконувати рішення зазначених керівних органів, прийняті в межах компетенції цих органів та в частині, що стосується діяльності капеланів у сфері охорони здоров'я та соціального захисту.

3.5.4. Не претендувати (з власної ініціативи чи за запитом) на професійну кваліфікацію, що перевищує їх фактичну кваліфікацію, а також не надавати недостовірну інформацію щодо приналежності до будь-якої організації.

3.6. Якщо з якихось причин капелан не може здійснювати душпастирське служіння він повинен повідомити про це керівний орган своєї релігійної організації, закладу охорони здоров'я (соціального захисту) та Асоціації капеланів відповідно.

Розділ IV. Взаємовідносини капелана з колегами

4.1. Кожен капелан має бути свідомим того, що він працюватиме в поліконфесійному середовищі і тому добровільно бере на себе обов'язок співпрацювати з капеланами інших релігійних конфесій (релігій).

4.2. Капелан повинен:

4.2.1. Будувати відносини з колегами (іншими капеланами, помічниками капеланів, місцевим духовенством) на основі взаємної поваги, довіри, з дотриманням норм професійної етики.

4.2.2. Проявляти терпимість, лояльність і розуміння різних (альтернативних) думок, культурних і релігійних норм та вірувань своїх колег, поважати їх погляди та переконання.

4.2.3. Бути коректними і доброзичливими до колег, поважати працю і досвід кожного капелана. Підтримувати репутацію своїх колег.

4.2.4. Дотримуватися встановлених правил спільного використання культових споруд, майна та інших засобів для служіння.

4.2.5. Підтримувати колегіальні відносини з колегами, визнаючи, що дієвість духовної (душпастирської) опіки забезпечується за допомогою консультативних взаємодій, а не в умовах ізоляції.

4.2.6. Надавати допомогу і передавати професійний досвід молодим колегам, сприяти їх духовно-етичному вихованню та професійному становленню і розвитку.

4.2.7. Шанувати своїх керівників, наставників та старших колег.

4.2.8. Проявляти професійну і корпоративну солідарність, всіляко сприяти зміцненню іміджу капеланського служіння.

4.2.9. Дотримуватися прийнятих у колективі морально-етичних традицій.

4.2.10. Підтримувати сприятливий етично-психологічний клімат у колективі, уникати прояву особливостей характеру, неприйнятних у моральному відношенні.

4.2.11. Приймати колегіальні та відповідальні рішення у разі виявлення некомпетентності, неправомірних дій чи порушень норм професійної етики з боку окремих капеланів. При цьому, критика на адресу колеги повинна бути аргументованою, висловленою в коректній формі та стосуватися професійної діяльності, а не особи колеги. Зауваження колегам у присутності пацієнтів (підопічних) та сторонніх осіб не припустимі.

4.3. Капелан, на якого покладено керівні функції, має пам'ятати, що право управління ґрунтується не тільки на адміністративному положенні, а й на принципах духовності та моралі, високої професійної компетентності та заслуженого авторитету.

Розділ V. Взаємовідносини капелана з медичними фахівцями

5.1. Головним у професійних взаємовідносинах між капеланом та іншими фахівцями у сфері охорони здоров'я та соціального захисту (лікарями, медичними сестрами, фармацевтами, психологами, соціальними працівниками та іншими) є спільна мета – поліпшення здоров'я та якості життя пацієнта (підопічного).

5.2. Професійні відносини між капеланом і медичними та іншими фахівцями повинні ґрунтуватись на засадах колегіального партнерства, поваги та довіри, підтриманні взаємного авторитету в очах пацієнтів (підопічних) та громадськості.

5.3. Капелан повинен:

5.3.1. Правильно представляти свою професійну кваліфікацію та приналежність.

5.3.2. Здійснювати конструктивну співпрацю з медичними та іншими фахівцями. Поважати думки, переконання та професійні зусилля інших фахівців, спільно з якими він служить пацієнтам (підопічним).

5.3.3. Звертатися за порадою та консультацією до інших фахівців або направляти до них своїх підопічних, коли це в інтересах останніх.

5.3.4. Не допускати нетактовних висловлювань на адресу медичних та інших фахівців у присутності пацієнта (підопічного).

5.3.5. Надавати експертні поради та консультації медичним та іншим фахівцям з метою покращення якості надання медичної (медико-соціальної) допомоги пацієнту (підопічному).

5.3.6. Надавати медичним та іншим фахівцям достатню інформацію (в тому числі записи, зроблені під час душпастирських бесід з пацієнтами), яка може бути корисною для врахування у процесі лікування пацієнта. При цьому, обов'язково має бути дотримано конфіденційність інформації пацієнта.

5.3.7. Сприяти утвердженню духовних цінностей та покращенню морально-етичної атмосфери у колективі закладу охорони здоров'я (соціального захисту).

5.3.8. Здійснювати належне використання ресурсів, наданих в його розпорядження, дотримуватись належної фінансової дисципліни.

5.3.9. Слідкувати, щоб його приватна поведінка не псувала імідж капеланства як професії в очах інших фахівців.

Розділ VI. Викладацька та супервізорська діяльність

6.1. Капелани, які залучені до навчального процесу підготовки капеланських кадрів (викладачі, супервізори), мають поважати гідність студентів (слухачів), відповідально використовуючи свої повноваження.

6.2. Викладач (супервізор) повинен:

6.2.1. Підтримувати здорове освітнє середовище, вільне від примусу або залякування.

6.2.2. Надавати студентам (слухачам) чіткі роз'яснення щодо обов'язків, графіку навчального процесу, розкладу занять, цілей, завдань, термінів навчання тощо.

6.2.3. Брати на себе повну відповідальність за дотримання стандартів вищої освіти та стандартів клінічної капеланської підготовки.

6.2.4. Забезпечувати своєчасний та якісний зворотний зв'язок зі студентами (слухачами).

6.2.5. Всебічно сприяти професійному та духовному зростанню студентів (слухачів).

6.2.6. Підтримувати чіткі професійні кордони у сферах інтимності та сексуальності.

6.2.7. Дотримуватись необхідної конфіденційності стосовно всієї інформації, отриманої під час навчання та супервізії студентів (слухачів).

Розділ VII. Використання інформації

7.1. Капелани займаються відповідною інформаційною діяльністю з метою інформування суспільства щодо капеланського служіння та окремих аспектів душпастирської практики.

7.2. Капелан зобов'язаний:

7.2.1. Достовірно представляти свою освіту, кваліфікацію, рівень підготовки та досвід, що мають відношення до його практичної, викладацької та супервізорської діяльності у сфері капеланства.

7.2.2. Не використовувати будь-яку професійну ідентифікацію (наприклад, візитні картки, бланки, посилання на інтернет-ресурси, телефонні номери тощо), якщо вона є помилковою або недостовірною.

7.2.3. В інформації про себе вказувати лише ті освітні ступені та сертифікати, які отримані від закладів освіти.

7.2.4. Представляти себе як надавачів певних професійних послуг лише за наявності відповідної освіти, підготовки або досвіду.

Розділ VIII. Участь капелана в наукових дослідженнях

8.1. Капелани, які беруть участь у наукових дослідженнях, зобов'язані дотримуватися вимог законодавства та настанов, спрямованих на захист гідності, життя та благополуччя всіх учасників досліджень. Де це можливо, дослідження мають бути схвалені Комітетом з етики.

8.2. Капелан зобов'язаний:

8.2.1. Займатися дослідженнями лише в межах своєї компетенції.

8.2.2. У дослідженні, в якому беруть участь люди, забезпечити, щоб всі етапи дослідження здійснювалися у повній відповідності з етичними принципами та були схвалені Комітетом з етики.

8.2.3. Дотримуватися основних елементів інформованої згоди, у тому числі чітких та зрозумілих пояснень процедур, опису ризиків та переваг, а також тривалості бажаної участі.

8.2.4. Інформувати всіх учасників дослідження про право відкликати згоду та припинити участь у ньому в будь-який час.

8.2.5. Організовуючи дослідження, бути чутливими до культурних особливостей та релігійних переконань фізичних осіб.

8.2.6. Підтримувати конфіденційність всіх учасників досліджень та інформувати учасників про будь-які обмеження цієї конфіденційності.

8.2.7. Використовувати будь-яку інформацію, отриману за допомогою досліджень, лише для професійних цілей.

8.2.8. Проявляти добросовісність при публікуванні результатів досліджень та не допускати плагіату.

8.2.9. Повідомляти точні та достовірні дані і результати дослідження.

Розділ IX. Асоціація капеланів

9.1. Асоціація капеланів в охороні здоров'я України у всіх напрямках своєї діяльності повинна втілювати відповідальність, добросовісність та компетентність.

9.2. Асоціація капеланів зобов'язана:

9.2.1. Реагувати на унікальні потреби окремих членів Асоціації капеланів, зберігаючи в центрі уваги спільні потреби її членів.

9.2.2. Відноситися до кожного члена Асоціації капеланів з повагою та справедливістю, підтримувати здорову духовно-психологічну атмосферу в усіх питаннях.

9.2.3. Бути хорошим розпорядником довірених їй матеріальних ресурсів та коштів. Дотримуватися належної фінансової дисципліни, вести достовірну фінансову звітність.

9.2.4. Поширювати лише достовірну інформацію.

9.2.5. Уникати проявів конфлікту інтересів.

9.2.6. Однаково з повагою відноситися до всіх людей, незалежно від їх віку, статі, національності, раси, діагнозу, фізичного стану, релігійної або культурної приналежності, політичних переконань, економічного або соціального статусу тощо. Не допускати будь-яких форм дискримінації.

9.2.7. Поважати право кожної релігійної організації дотримуватися своїх традицій та цінностей.

9.2.8. Виступати за професійну відповідальність, що захищає інтереси людей і суспільства та забезпечує високий професійний рівень капеланської діяльності.

9.3. Капелан має чітко розмежовувати заяви або дії, які робляться від нього як від приватної особи, а які – як члена або представника Асоціації капеланів.

Розділ X. Повага до професії капелана

10.1. Принцип поваги до своєї професії повинен бути витриманим у всіх сферах діяльності капелана: професійній, громадській, освітянській, науковій та будь-якій іншій та всебічно підтримуватись кожним капеланом. Абсолютно неприйнятним з професійної та етичної точок зору є зневажливе ставлення та негативне висловлювання щодо капеланського служіння.

10.2. Життєва позиція, весь шлях служіння, будь-яка діяльність капелана повинні сприяти підвищенню престижності професії капелана, збереженню та примноженню її кращих традицій.

Розділ XI. Дія Кодексу

11.1. Кодекс діє на всій території України та визначає етичні норми професійної діяльності капеланів у сфері охорони здоров'я та соціального захисту.

11.2. Капелан відповідає за порушення принципів та норм професійної етики перед своєю релігійною організацією та Асоціацією капеланів, а також за чинним законодавством України, якщо ці порушення одночасно стосуються його норм.

11.3. Контроль за дотриманням Кодексу здійснюють керівні органи територіальних відокремлених підрозділів Асоціації капеланів та Професійно-етична комісія Асоціації капеланів.

11.4. У разі порушення Кодексу членами Асоціації капеланів до них можуть бути застосовані такі види дисциплінарного стягнення:

а) зауваження, строк дії якого становить 1 місяць (застосовується керівним органом територіального відокремленого підрозділу Асоціації капеланів);

б) догана, строк дії якої становить 3 місяці (застосовується керівним органом територіального відокремленого підрозділу Асоціації капеланів у разі повторного суттєвого порушення);

в) попередження про неповну професійну відповідність, строк дії якого становить 6 місяців, з інформуванням про це керівного органу релігійної організації, представником якої є цей капелан (застосовується Професійно-етичною комісією Асоціації капеланів за поданням керівного органу територіального відокремленого підрозділу Асоціації капеланів у разі повторних суттєвих порушень);

г) припинення членства в Асоціації капеланів строком на 1 рік або, як крайня міра, виключення з Асоціації капеланів з направленням рекомендації про його відсторонення від капеланського служіння керівному органу релігійної організації, представником якої є цей капелан (застосовується за рішенням Загальних зборів Асоціації капеланів за поданням Професійно-етичної комісії Асоціації капеланів у випадку системних грубих порушень чи протиправних дій).

Дисциплінарні стягнення знімаються з капелана автоматично, після закінчення встановленого строку їх дії.

11.5. Перегляд, зміни та доповнення до Кодексу можуть вноситися на Загальних зборах Асоціації капеланів.